

گرامی باد روز جهانی زن!

زنان مبارز و تحت ستم ایران ۸ مارس روز جهانی زن را در شرایطی پاس می دارند که پرچم افتخار آفرین ۴۳ سال پیکار با رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی و سرمایه داران زالو صفت حاکم برای کسب حقوق بر حق خویش را در دست داشته و در جریان تمام تحولات بزرگ انقلابی جامعه تحت سلطه ما، نقش خود را ایفاء کرده اند.

رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی از اولین روزهای به قدرت رسیدن خویش توسط امپریالیستها، زنان را آماج تعرض وحشیانه خویش قرار داد و در راه برقراری "امنیت" مورد دلخواه سرمایه داران حاکم و امپریالیستها، نخست به زنان تحت ستم و رزمنده در صحنه مبارزه یورش برد. اکنون ۴۳ سال است که جمهوری اسلامی جهت حفظ منافع سرمایه داران حاکم تحت لوای قوانین اسلامی بیشترین ظلم و ستم را بر زنان ایران تحمیل کرده است. این رژیم با خوار شمردن نقش زنان در جامعه و درجه دوم خواندن آنان عملاً زنان کارگر را از حقوق مساوی در ازاء کار برابر با مردان محروم ساخته و بخش بزرگی از زنان را به صفوف گسترده ارتش بیکاران سوق داده است. در نتیجه چنین تعرضی زنان مجبور شده اند در بخشهایی از اقتصاد مشغول به کار شوند که کمترین دستمزد به آنها تعلق می گیرد در عین حال که مورد بیشترین اجحافات غارتگرانه کارفرمایان و سرمایه داران سودجو هم قرار دارند. امروز بر اساس آمار خود جمهوری اسلامی بیشتر کارگران شاغل در کارگاه های کوچک که قانون کار شاملشان نمی شود را زنان تشکیل می دهند. کارگاه های قالی بافی، بافندگی، دوزندگی و غیره محل هایی هستند که زنان کارگر در بدترین شرایط و بدون هر گونه امنیت شغلی و با دستمزدهای بسیار نازل در آنها مشغول به کار می باشند.

رژیم زن ستیز مدافع سرمایه داران حاکم نه تنها در شرایط فقر و بیکاری و گرانی و تورم و گرسنگی از نظر اقتصادی زنان را در موقعیت بس پائین تری نسبت به مردان تحت ستم قرار داده بلکه با توسل به شدید ترین اهرمهای سرکوبگرانه ای که در لافاه های ارتجاعی مذهبی و فرهنگی پوسیده پیچیده شده اند، زنان را از کوچکترین حقوق اجتماعی و سیاسی طبیعی خود محروم ساخته و در عین حال کوشیده تا با حمایت قانونی از فرهنگ شوم مردسالاری که ذاتی نظام حاکم است، زنجیرهای اسارت را هر چه محکمتر بر دست و پای زنان بسته و آنان را مطیع و تسلیم اراده طبقه حاکم نماید. این رژیم با تحمیل پوشش اسلامی به زنان، آزادی آنها در انتخاب پوشش را لگدمال سیاستهای ارتجاعی خود نموده. حق طلاق، حق سقط جنین، حق سرپرستی (حضانت) فرزندان، حق مسافرت بدون اجازه همسر و یا پدر و دهها حق طبیعی دیگر را این رژیم با بیشترین تمام از زنان سلب نموده است. درست به دلیل تحمیل چنین شرایطی بر زندگی و کار زنان کارگر و زحمتکش است که این حقیقت که زنان در جامعه ما تحت ستم مضاعف قرار دارند هر روز با فاکتورهای جدید و با برجستگی در جامعه ما به نمایش در می آید.

اما به رغم همه این اجحافات و تبعیضات، زنان مبارز کشور ما به دلیل شرایط مادی وحشتناک حاکم بر زندگی شان نه تنها میدان مبارزه برای تغییر وضع موجود و نابودی مسببان آن را ترک نکرده اند، بلکه هر روز بیش از پیش با عزم راسخ تری بر علیه جمهوری اسلامی و سیاستهای زن ستیزانه اش جنگیده اند، قربانی داده اند و به دلیل جسارت خویش بسیاری از زنان مبارز و معترض به سیاهچالهای این رژیم زن ستیز و سرکوبگر روانه گشته اند.

براستی چه کسی می تواند حضور پررنگ زنان در صف مقدم خیزشهای توده ای چون خیزش ۸۸ و قیام های دی ۹۶ و آبان ۹۸ و در مبارزات جاری معلمان و بازنشستگان و کشاورزان و غیره را انکار کند. نقش غیر قابل انکار زنان در این مبارزات چنان سردمداران جمهوری اسلامی را به وحشت انداخته

است که وزیر کشور جمهوری اسلامی اعتراف می کند که: "اگر انقلاب بخواهد ضربه ببیند از ناحیه زنان است".

واقعیت این است که از مقطع تظاهرات بزرگ زنان در ۱۷ اسفند سال ۵۷ یعنی زمانی که دار و دسته تازه به قدرت رسیده خمینی مزدور، با تعرض به توده های انقلابی از طریق حمله به زنان، اجباری بودن حجاب را اعلام کردند، تا امروز که برغم سرکوب و خفقان وحشتناک، همچنان شاهد مقاومت و تظاهرات های دلیرانه زنان در تهران و سنج و ... برای گرامیداشت روز جهانی زن هستیم، زنان مبارز و مقاوم ما حتی یک لحظه صحنه مبارزه با تبعیض و ستم بر زن توسط دشمنان قسم خورده مردم ایران را خالی نگذاشته اند. آنها چه در عرصه مبارزات اجتماعی سالهای اول پس از قیام، چه در جریان مبارزات مسلحانه در شهرها و در کردستان و در صفوف پیشمرگان، چه در جریان جنبش های متوالی گرسنگان، همواره پیشاپیش و دوشادوش مردان آگاه و مبارز، علیه نظام استثمارگرانه حاکم، و علیه تمامی مناسبات ارتجاعی ناشی از آن جنگیده و قربانیان بیشماری داده اند. شرکت فعال زنان در هر خیزش بزرگ و کوچک اجتماعی علیه نظم پوسیده حاکم قدرت رزمنده زنان را به جامعه خاطر نشان می سازد که خود ضربه بزرگی به فرهنگ مردسالاری حاکم می باشد. زنان مبارز ایران نشان می دهند که سرنگونی جمهوری اسلامی و نظم ظالمانه سرمایه داری - که تا بر پاست فرهنگ ظالمانه مردسالاری را باز تولید می کند- بدون حضور زنان و بدون اتحاد زنان با مردان مبارز ممکن نیست و تنها در اتحاد بین زنان و مردان تحت ستم ایران و مبارزه برای نفی استثمار می توان برابری حقوق بین زن و مرد را در جامعه تحقق بخشید.

۸ مارس امسال فرصت دیگری ست تا درود بیکران خود را نثار زنان رزمنده ایران و بویژه زنان کارگر و زحمتکش سازیم و به تمام اسرای زن مبارز و انقلابی که به دلیل سرخم نکردن در مقابل رژیم سرسپرده حاکم و اربابان جهانی شان در زندانهای جمهوری اسلامی در بدترین شرایط به سر می برند، ادای احترام کنیم.

چریکهای فدائی خلق ایران ضمن گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن بار دیگر بر این واقعیت تاکید می کنند که پیروزی زنان برای رسیدن به رهائی از قید هر نوع فوانین و فرهنگ مردسالارانه و زندگی در جامعه ای فارغ از ظلم و ستم وابسته است به همگامی و هم سوئی زنان مبارز با جنبش های اجتماعی کارگران و زحمتکشان و دفاع از هر قشر و ملل تحت ستم و تنها چنین اتحادی نیروی لازم برای نابودی نظم زن ستیزانه حاکم و رهائی زنان را در عرصه مبارزه جاری فراهم می کند.

**گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن!
نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!**

**چریکهای فدائی خلق ایران
اسفند ۱۴۰۰ برابر با مارس ۲۰۲۲**